

Lettelse, at de blive fri for Rangskat som alle andre Embedsmænd her i Landet, ja, saa faar man finde sig i det, men Præsterne vil jeg rigtignok overordentlig varmt anbefale til at slippe for Bestallingsgebyret.

K. M. Klausen: Jeg føler ingen Trang til at efterkomme den højtærede Ministers Opfordring til at gøre mig til Talsmand for den forarmede Præstestand; den forstaaer jo udmærket at tale sin egen Sag. Saa længe vi have haft Præster og haft en Statskirke, have Præsterne altid klaget sig og klaget sig stærkt. For øvrigt vide vi jo alle, at Præsterne ikke ere en Stand, som er særlig daarlig stillet. Hvis Præsterne have Grund til at klage her i vort Land, ved jeg ikke, hvorledes den øvrige Befolkning skulde kunne komme ud af det. Naar den højtærede Minister siger, at disse Bestallingsgebyrer hvile paa Præsterne, er det jo ganske sikkert, men vi maa jo huske paa, at lignende Afgifter hvile paa andre store Stænder og hvile der med meget stærkere Kraft end paa Præsterne. For Eksempel Handelsstanden. Naar en Mand af Handelsstanden skal løse Borgerskab, maa han betale derfor, naar en Mand skal begynde at handle, maa han først løse et Borgerskab, der koster langt mere end det Bestallings-Gebyr, Præsterne betale. Ligeledes Beværterstanden. Derfor siger jeg, jeg kunde se med venlige Øjne paa dette Forslag, hvis vi samtidig med dette vilde gaa til at lette de tunge Byrder, som ligge paa den næringsdrivende Stand. Da der imidlertid ikke er Tale om dette, finder jeg ingen som helst Grund til at tage Hensyn til det Forslag, der er fremkommet her.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa ogsaa dette Lovforslag henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sættelsen af Frederiksberg Kommunes Skolekommission.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2345—46).

Sagen sattes under Forhandling.

Bønlokke: Ja, dette er jo en mindre Sag, den, vi her have for, men det kan dog ikke nægtes, at den har en vis Betydning. I Øjeblikket er det ikke mig bekendt, at vi just have Trang til Loven, thi saa vidt jeg ved, have vi i Aar paa Frederiksberg kun 2 Sognepræster, hvoraf den ene er Provst og altsaa ikke valgbar til Skolekommissionen, men det er mig klart, at vi inden Aar og Dag ville have 2 til — den ene er maaske allerede beskikket — saa jeg skal da intet have imod, at vi allerede nu behandle Lovforslaget. Der er et Punkt, jeg særlig vil omtale i Lovforslaget. Jeg vil nemlig gerne skaae den meget ærede Kultusminister for det besværlige Hverv at beskikke Formanden i Skolekommissionen paa Frederiksberg. Den meget ærede Minister har jo god Indfyldelse paa, hvem der skal være Sognepræst i Kommunerne, og efter at han nu — han eller hans Forgænger — har beskikket disse 3—4 Præster, og han saa skal have en af disse bestemt til Formand i Skolekommissionen, nødes han dog til at vrage de 3 til Gunst for den fjerde, og jeg vilde gerne, som jeg sagde, skaae Ministeren for denne Ubehagelighed. Men jeg har dog rigtignok en vægtig Grund til hellere at ville have en anden Autoritet til at beskikke denne Formand i Skolekommissionen, det forekommer mig, at det rigtigste var, at vi i dette Tilfælde lod enten Frederiksberg Kommunalbestyrelse eller vel sagtens nærmest Skolekommissionens øvrige Medlemmer vælge den Mand blandt Præsterne, som de ønskede til Formand. Dette vilde jo være analogt med Loven af 14de December 1877's Bestemmelse angaaende de Landkommuner, hvor der er flere Pastorater; der vælger den samlede Skolekommission den af Præsterne, den vil have til sin Formand. Det samme mener jeg, vi kunde gøre her. Et andet Spørgsmaal bliver jo, om denne Skolekommission er talrig nok med 5 Medlemmer for en saa stor Kommune som Frederiksberg, der har 60,000 Indvaanere